

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

1/2025

Světlo září ve tmě, a tma je nepohltila.

(Jan 1:5)

Z obsahu

- 3 **Aktuality**
- 4 **Zažili jsme o Vánocích**
- 6 **Církevní gymnázium**
- 7 **Farní knihovna**
- 7 **Církevní mateřská škola**
- 8 **Chrám svaté Barbory**
- 10 **Oblastní charita Kutná Hora**
- 11 **Duchovní okénko**
- 12 **Rozhovor**
- 14 **Kalendář akcí**
- 15 **D8**

Tiráž

ZPRAVODAJ 1/2025

farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín

Vydáno: 19. 1. 2025

Slouží pro vnitřní potřebu farností
Kutná Hora, Bykán a Třebonín.

Doporučený příspěvek na výtisk: 20 Kč

Vydává:

Římskokatolická farnost - arciděkanství
Kutná Hora, Jakubská 1, 284 01 Kutná
Hora, tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz

Redakce:

Viktor Darebný, tel.: 739 495 249,
e-mail: viktor.darebny@khfarnost.cz

Foto na titulní straně: Jan Šmok

Uzávěrka příštích dvou čísel: 4. 2. a 4. 3.

Redakce si vyhrazuje právo
došlé příspěvky krátiť.

Kontakt na kněze

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Vladislav Brokeš, arciděkan

tel.: 731 402 221

e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz

Drazí farníci, milé sestry a bratři,

Slavností Křtu Páně jsme ukončili nádherný vánoční čas a vstoupili jsme do liturgického mezidobí. Uplynulé vánoční období jsme prožili velice intenzivně jak ve svých rodinách, tak ve společenství farnosti i celé církve. Pro nás kněze je opravdové slavení s vámi farníky při bohoslužbách a přiznám se, že jsem se mimořádně těšil na dětskou půlnoční v kostele svatého Jakuba i půlnoční mši svatou v chrámu sv. Barbory.

Při slavnostním průvodu s Ježíškem a jeho vkládáním do jesliček za nádherného zvuku varhan a rozsvícení celého kostela, což navozuje atmosféru Ježíšova narození v Betlémě, byl nesmírně silný okamžik naplněný nádhernou symbolikou. Slavit tento den s vámi farníky i mnoha lidmi z našeho města je opravdu radostným okamžikem pro nás kněze a znovu si připomeneme moment, kdy Bůh se stal dítětem, aby sestoupil do srdce každého z nás. Děkuji vám všem, kteří jste přišli společně oslavit Kristovo narození a děkuji všem, kdo připravili kostely, liturgii, hudbu, přijetí návštěvníků kostelů, zkrátka všem, kteří tyto chvíle s námi sdílíte a prožíváte. Přiznám se, že rád při dětské mši svaté používám při promluvě živé miminko a naštěstí jsem ho letos sehnal při prvním telefonátu. Při slavnosti Narození je středem dítě, a vidět dětské oči, které hledí na miminko a vymýšlejí, co by mu přinesly, je opravdu nádherný a posvátný okamžik. Myslím si, že každý chceme o Vánocích někoho obdarovat a vidět rozzářené oči druhých a přinést jim kousek radosti, pokoje a Boží lásky. To jsou pak opravdové Vánoce, které netrvají jenom krátký čas, ale můžeme je slavit každý den. To bych nám všem ze srdce přál.

Během všech bohoslužeb jsme vybírali peníze, včetně našeho andělíčka, na pomoc lidem postižených povodní. Vybralo se sto tisíc korun a za tuto velkorysost děkuji každému, kdo na tento úmysl přispěl. Další radost z obdarování zakusil ten, kdo přispěl na Tříkrálovou sbírku. Děkuji všem koledníkům, vedoucím skupinek a všem organizátorům za tento úžasný projekt i každému, kdo do domovů našeho města i okolí přinesl tříkrálové požehnání.

O vigílii Slavnosti narození Ježíše Krista papež František otevřel Svatou bránu Svatopetrské baziliky o oznámil, že poutníci, kteří putují do Svatého města jsou poutníci naděje. Papež František říká: „Naděje je síla, která pochází od Boha. Naděje není zvyk nebo charakterový rys, který člověk má nebo nemá, ale *síla*, o které je třeba prosit. Proto se stáváme poutníky: přicházíme prosit o dar, abychom znovu začali životní cestu“. Nemůžeme v tento čas přestat myslet na mír a pokoj na Zemi. Moji přátelé, kteří se letos dostali do Betléma a dobře znají atmosféru slavnostní a radostnou atmosféru minulých let prožívali v tomto palestinském městečku spolu s místními křesťany nesmírně smutné Vánoce bez ozdob, elektrické energie a bez poutníků. O to více se v nás rodí touha, aby ustaly války a nepokoje na celé planetě.

Celý Advent i Vánoce v kostele sv. Jakuba zářila světylka, na kterých jsme si mohli vybrat významné citáty pro náš život, kterých bylo přes dva a půl tisíce. Toto spojení Slova a Světla doprovázelo celé svátky mnoho stovek lidí a přineslo užitek mnoha srdcí. Ať Slovo i Světlo Boží nadále prozáří naše životy a poselství Vánoc, ať nadále proniká naše domovy.

V modlitbě s vámi otec Vladislav

Postní duchovní obnova pro ženy

Pomalu se blíží postní doba a s ní i duchovní obnova pro ženy pod vedením otce Vladislava. Každý rok jsme vyráželi na sever do krásného kraje kolem Slavoňova a poutního místa Rokole. Letos jsme duchovní obnovu pojali zcela jinak.

Z nabízených možností jsme si vybrali nedaleký, ale dech beroucí klášter ŽELIV, který se nachází v srdci Křemešnické vrchoviny na řece Trnávce 60 km od Kutné Hory. Na celý víkend se ponoříme do první poloviny 12. století a

budeme moci obdivovat krásu tohoto komplexu. Také okolní příroda nám poskytne prostor k rozjímání a usebrání v modlitbě. Přednášky budou probíhat v sále nazvaném České nebe.

Termín je víkend 4. — 6.4.2025, hlásit se můžete u Moniky Trdličkové (email: monicatrd@seznam.cz, tel.: 607 188 396) do 28.2.2025.

Monika Trdličková ●

Postní duchovní obnova pro muže

Postní duchovní obnova pro muže z naší farnosti, pod vedením otce Vladislava, proběhne ve středisku SÍŤ v Nové Cerekvi u Pelhřimova. Termín je víkend 14. až 16. března. Hlásit se můžete u Ladislava Vokouna.

Duchovní obnova nabízí spočinutí a zklidnění, prostor pro meditaci a načerpání sil. Na rozdíl od klasických bohoslužeb, nebo modlitebních setkání, se zde ponoříte intenzivněji do svého nitra. **Duchovní obnova je otevřená všem.**

redakce ●

Ze sedmého jednání Pastorační rady farnosti

Po úvodní modlitbě otec Vladislav spolu se členy pastorační rady zhodnotil průběh vánočních svátků. Vše proběhlo slavnostně a důstojně, oceněno bylo vystoupení dětí na dětské půlnoční i celkový hudební doprovod ze strany ředitele kůru Viktora Darebného a farního sboru. Poděkování patří všem, kdo připravili adventní světelnou kostku s citáty i všem, kteří o svátcích měli službu v kostele sv. Jakuba péče o příchod do kostela. Na příští rok lze uvažovat o stavbě betlému v kostele Matky Boží Panny Marie i případné výstavě betlémů v jednom z našich kostelů. Otec Vladislav poděkoval všem za přípravu i průběh slavení vánočních svátků.

Ekumenická bohoslužba se bude konat 21. ledna od 18 hodin ve sboru Církve československé husitské.

Ve farnosti proběhne příprava na svátosti. Ke křtu se hlásí 9 zájemců, dále probíhá příprava na biřmování a bude zahájena příprava na první svaté přijímání.

Vzhledem k výsledkům průzkumu o zájmu slavení Velikonoce se pastorační rada přiklonila k výsledkům a schválila tak návrh slavit Slavnost Vigílii vzkříšení v sobotu večer ve 20:30 a nedělní slavnosti v chrámu sv. Barbory v 9:00.

Křížová cesta ve Vlašském dvoře bude opět na Velký pátek s obměnami textu. Svě připomínky směřujte na otce Michala. Křížové cesty v kostele sv. Jakuba budou jako

v minulých letech a oslovíme jednotlivé skupiny k předsedání modliteb.

Probíhá příprava farnosti na Národní pouť do Říma, proběhne 26. — 31. března 2025. V. Brokeš účastníkům v minulých dnech zaslal bližší informace.

Vladislav Brokeš informoval o plánovaném večeru chval 15. února 2025. Organizuje Jan Klinger společně s některými členy společenství Nárožní (katolické společenství studentů a mladých). Společenství pochází z Brna. Ti by také v sobotu dohromady s mladými z naší farnosti sloužili potřebným při návštěvě starších a nemocných. Program předpokládá v sobotu dopoledne návštěvu nemocných a potřebných, v sobotu večer modlitba chval od 17:30 a v neděli dopoledne hudební doprovod při mši svaté.

R. Otruba v krátkosti informoval o dění v Charitě, děkoval za pomoc s Tříkrálovou sbírkou. 22. února se bude konat ples neziskovek. V. Brokeš navrhl konat příští ples se zapojením farnosti.

M. Knappová informovala o plánovaném příjezdu sester Voršilek okolo 17. května v rámci jejich pouti, vše v přípravě.

Příští setkání pastorační rady je plánováno na 11. března 2025 od 19hod.

redakce ●

Vánoce s dětmi v kutnohorské farnosti

Řada lidí žije Vánocemi už od Dušiček. Snažíme se přesto žít a snad i dětem předávat kouzlo adventu, jehož čas není cílem sám o sobě. Právě to ztišení a čekání podnítí nakonec opravdovou, velikou radost, že se nám narodil. Spasitel světa, král králů, Boží syn — a malé miminko.

Tak jsme letos mohli prožít tuto radost z odpolední Vánoční mše svaté v kostele sv. Jakuba, na kterou jsme společně s dětmi z farnosti připravili hudební doprovod. Díky tomu také měly možnost vidět, že je někdy náročné něco připravovat, věnovat tomu čas a sílu, která možná právě před Vánoci trochu dochází... a radovat se potom z něčeho velkého, co z toho vzejde.

Rodiče s dětmi tedy pod vedením Katky Grenarové a s kytarovým doprovodem Tondy Grenara a Ondry Knappa už od listopadu poctivě cvičili koledy. Děti nás kromě zpěvu doprovodily i na hudební nástroje, přestože to pro ně třeba nebylo lehké - naučit se písni, sladit s ostatními hudebníky a zpěváky a nakonec zahrát přímo na mši. Scházeli jsme se ke zkouškám o nedělích po mši na faře, cvičili doma a na Štědrý den byli připraveni na zkoušce už hodinu a půl přede mší, takže ze sebe děti i rodiče vydali opravdu všechno - a myslím, že to stálo za to.

Na závěr mše svaté jsme s dětmi vystoupali na kůr a chorál *Narodil se Kristus Pán* zpívali právě odsud. Vidět z výšky zástupy lidí, věřících i nevěřících, shromážděných před Ním, který se právě narodil, a společně mu zazpívat, byl myslím silný zážitek pro rodiče i pro děti, které zpívaly opravdu s radostí.

Velké poděkování patří všem hudebníkům, zpěvákům, dětem i rodičům. Bylo toho potřeba hodně zorganizovat, nacvičit, vyladit, připomínat a povzbuzovat - a výsledkem byla radost z Vánoc. Doufáme, že se kousek této radosti podařilo přenést i na vás, kdo jste počátek Vánoc oslavili touto slavnostní bohoslužbou s námi.

Michaela Vošvrdová ●

Služba u jesliček

Chtěli bychom se s Vámi podělit o naši zkušenost se službou u sv. Jakuba tzv. u jesliček, která se organizuje proto, aby mohli lidé přicházet ve vánočním čase do kostela k betlému.

První službu jsme měli na Štědrý den v pravé poledne. Za tu hodinu přišlo asi 60 lidí, trousili se pozvolna, byl čas na mnohé promluvit, nabídnout betlémské světlo, ukázat jim náš adventní „věnec — čtverec“, vysvětlit jeho kouzlo a tajemství. Lidé hledali ještě nerozsvícená světýlka a brali si citáty nebo je vraceli do košíčku. Mohli jsme se pozdravit se známými, nabídnout farní zpravodaj. Odcházelí jsme mírně zmrzlí s pocitem, že to mělo smysl.

Druhou službu jsme měli na Nový rok od 14 hodin. Dorazili jsme za pět minut dvě, převzali klíče na faře a otevřeli kostel. Než jsme rozsvítili všechna světýlka, byla v kostele spousta lidí. V tomto okamžiku se ukázaly všechny poku-

sy evidovat jejich počet jako marné. Než jsem mezi dva stojany natáhla šňůru před presbytářem, už na prvním schodě klečela paní v hlubokém usebrání. Tiše jsem čekala s provázkem v ruce a s úctou v srdci.

Navštívila mě kamarádka s manželem, kterou jsem na tento čas pozvala, ačkoliv jsme se hodně moc dlouhou neviděly. Bylo to příjemné překvapení. Dokázala jsem se jí chvíli věnovat, ale vzápětí jsme se domluvily, že se sejdem jindy, neboť opravdu nebyl vhodný čas. Upozornila jsem ji na některé zajímavosti v kostele, ona, ač kutnohorský rodák, je neznala a byla příjemně překvapena.

Občas se nám podařilo někoho pozdravit, někomu říci o „věnci — čtverci“. Německý zájezd projevil o tento artefakt zájem a tak jsem vysvětlila i to, kde se ta konstrukce v kostele vzala. Prohlíželi i upozornění na „Modlitbu za ulice“ na zemi ve středu hlavní lodi a s respektem zvedali

oči ke klenbě, když jsem jim řekla, že ta konstrukce, opentlená názvy ulic, byla svého času nad hlavní lodí zavěšena.

Nezkrotnému vnoučkovi jedné z babiček jsem nabídla pětikorunu (kterou nosím v kapse do nákupního košíku) a ukázala mu andělíčka. Babička vytáhla peněženku a začala chlapci dávat drobné, aby andělíčkově neulomil hlavičku.

Byla i jiná setkání. Dotaz na konání mší od jiné babičky, neboť o účast na mši projevila zájem vnučka. Chtěla jsem starší dívence ukázat, kde si najde v kancionálu texty ke mši. Kajícně přiznávám, že jsem to v daném okamžiku nezvládla a moc mě to mrzelo. Doma jsem zapátrala a vězte, že jsou na straně 51, kdybyste se v takové situaci také ocitli.

Byl tam i pár staršího středního věku, který zjevně přišel

za modlitbou a hledáním. Paní se ptala, co znamenal citát, který si vytáhla při minulé návštěvě. Neměla ho s sebou, nepamatovala si ho, nebylo možné k tomu nic říci. Odkázali jsme ji na „Hledám Boha“ a předali letáček. Vděčně ho přijala. Zajímavé bylo setkání s mužem, který má doma stejného havíře, jako jsou „naši havíři – svícny“ u betléma. Pověděl mi, kde k němu přišel, ale to je na jiné vyprávění.

Na závěr bych chtěla ještě napsat: byla jsem moc ráda, že jsme byli s manželem dva. Obdivuji všechny, kteří tuto službu vykonávají jako jednotlivci. On ten obdiv patří asi i všem ostatním, kteří se starají o návštěvníky našich kostelů v rámci turistického ruchu.

Po hodině jsme neodcházeli zmrzlí. Nebylo to jen tím, že se venku oteplilo. Odcházeli jsme dost unavení, ale znovu s pocitem, že to mělo smysl.

Marie Macková ●

Půlnoční v chrámu svaté Barbory

Půlnoční mše svatá jakožto začátek vánoční doby. Každý z nás má na půlnoční desítky vzpomínek. Mně se vybaví babička, promrzlé nohy a hrdost, že mi naši dovolili být tak dlouho vzhůru. Jak člověk dospívá a otevírá své srdce Kristu, i Vánoční prožitky se prohlubují. Což neznamená, že nezůstávají promrzlé nohy.

Letošní půlnoční byla pro mě obrovským duchovním zážitkem. Už při příchodu ke Svaté Barboře mě ohromil zvuk trubky, která do celé Kutné Hory zvěstovala, že se nám narodil Spasitel. Velké díky Vojtovi Hylskému, který tento zážitek připravil. Okolí kostela bylo v husté mlze a mráz pokrýval většinu stromů, ve městě vládl pokoj a klid.

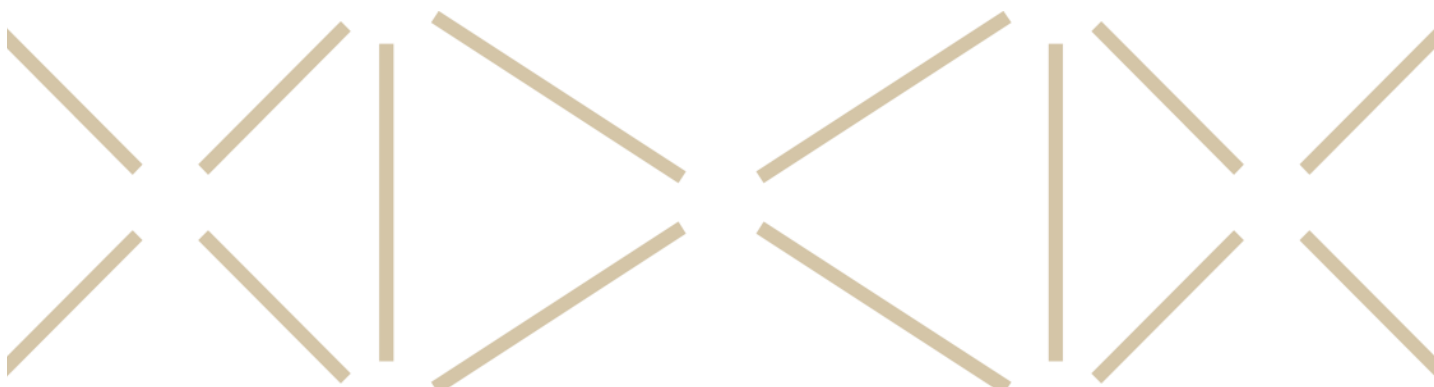
V setmělém kostele byl tichý, ale zvědavý ruch, který ozářovaly jen plameny svíček a odrážející se problesky vitráží. Betlémský zázrak se nestal kdysi, děje se teď. Každý z nás má možnost být součástí. Zpěv z kůru a příchod otce Vla-

dislava se sochou Ježíška vyzýval s naprostou přirozeností k tichému rozjímání nad tímto zázrakem.

Narodil se pro každého z nás a má tu nejmocnější zbraň na naše promrzlá srdce - Lásku.

Lenka Skřečková ●

Jak se dostat na Církevní gymnázium?

Přestože je v lednu do dalšího školního roku ještě dost dlouhá doba, pro uchazeče o studium na víceletých gymnáziích začíná ostřejší období. V lednu školy často pořádají dny otevřených dveří. My nebudeme výjimka a podívat se k nám můžete v pátek 31. 1. od 8 do 14 hodin.

Přihlášky na gymnázium je třeba podat online od 1. 2. 2025 do 20. 2. 2025 do celostátního centrálního systému Dipsy. Zde rodiče vyplní potřebné údaje a zvolí max. 3 školy v pořadí dle svých priorit. Každé gymnázium má navíc svá kritéria pro přijetí, která zveřejňuje koncem ledna. Po různých opakovaných diskuzích vedení našeho gymnázia rozhodlo, že kromě výsledků testů z přijímacích zkoušek, nebude zohledňovat žádná jiná kritéria (dříve byl brán v potaz dosavadní prospěch v pátém ročníku základní školy, akreditované soutěže, účast na hodinách náboženství či výuka v ZUŠ). Ne každý uchazeč má takové zázemí, aby mohl chodit např. do ZUŠ. Nový systém se jeví jako spravedlivější vůči všem zájemcům o studium.

Samotné zkoušky se konají v dubnu, v termínu daném ministerstvem školství, který je pro všechna gymnázia stejný. Testy jsou dva - z českého jazyka a matematiky,

a to na úrovni, na kterou bohužel v dnešní době obsah učiva pátých tříd nestačí. Zkoušky tedy vyžadují domácí přípravu dětí. Děti mnohdy navštěvují doučování, jezdí na tzv. „zkoušky nanečisto“ nebo se učí s některými rodinnými příslušníky. Na výsledky si pak všichni počkají několik dní, protože jsou zpracovávány opět centrálně.

V loňském roce se hlásilo cca 92 uchazečů, přičemž jsme vzali 32. Počet uchazečů je z roku na rok proměnlivý, ale orientačně platí, že přibližně třetina uchazečů se k nám dostane, třetina uchazečů jde na jiné gymnázium a třetina se nedostane ani k nám, ani jinam. Tak držte palce, ať všechny online systémy fungují jak rodičům, tak nám ve škole. A hlavně, ať se děti dostanou tam, kam by chtěly.

Obecné informace pro rodiče uchazečů najdete na stránkách prihlaskynastredni.cz, pro CG pak konkrétně www.cgym-kh.cz/pro-uchazece/

Máte konkrétní dotazy? Zajímá Vás víc?

Přijďte na Den otevřených dveří 31. ledna nebo napište na knappova@cgym-kh.cz

Marie Knappová ●

KUTNOHORSKÁ FARNOST ODEŠLE 100 TISÍC KČ NA POVODNĚ

Rád bych touto cestou poděkoval každému, kdo o vánočních svátcích přispěl v našich chrámech do sbírky na pomoc malé obci Kobylá nad Vidnavkou, v okrese Jeseník, která byla zasažena povodní a potýká se s malým množstvím financí na odstranění následků škod.

Vánoce znamenají, že Bůh přišel, aby s námi zůstal ve všech našich situacích. To, že neseme břemena jedni druhých, jste vyjádřili vaší štědrostí a solidaritou. Na vánočních bohoslužbách a v pokladničce u betléma v kostele sv. Jakuba se vybralo téměř 100 tisíc Kč. Naplnili jsme tak společně zákon lásky, a to jsou opravdové Vánoce.

S vděčností za vaši štědrost vám žehná
P. Vladislav Brokeš
kněz a arciděkan v Kutné Hoře

Římskokatolická farnost
arciděkanství Kutná Hora

Bůh a peníze: Dialog spirituality a manažerského života

Do naší knihovny jsme nově zakoupili knihu Ireny Tatíčkové „Řehole“, kterou Vám dnes představím. Tuto publikaci vydalo nakladatelství Kniha Zlín se společností Albatros Media Praha pro laickou veřejnost. Při psaní autorka využila materiálů z databáze Paměti národa společnosti Post Bellum.

V knize jsou uvedeny životní příběhy několika řeholnic z období likvidace klášterů a následujících let. Tyto nenápadné ženy sloužily především v nemocnicích a ústavech sociální péče. Některé z nich zde režim ponechal i po likvidaci klášterů, neboť za ně neměl náhradu. Starší a práce neschopné sestry byly internovány v kláštere Bílá Voda, kde byly ubytovány v osmi domech bez veškerého příslušenství, ale každá kongregace mohla žít podle svých pravidel. Postupnými drobnými opravami sestry klášter vlastně zachránily a dnes je zde muzeum internace. Režim předpokládal, že v izolaci sestry vymřou a řády zaniknou.

Hůře na tom byli mužské řády. Řeholníci byli izolováni spolu s kněžími v kláštere v Želivě. Ve zdejší kostele je pamětní deska se jmény všech mužů, kteří zde pobývali. Tento seznam je uveden na konci knihy spolu se zna-

mem řádů a kongregací, které v naší zemi působí dnes. Tehdejší režim během akcí K a Ř zlikvidoval 11896 řeholnic a 1503 řeholníků ze 23 ženských a 26 mužských řádů.

V knize mě zaujal především příběh sestry Nives, vlastním jménem Květoslavy Folprechtové, která se narodila v Roztěži v r. 1930. Absolvovala školu ve Voršilském klášteře a později do řádu vstoupila. Někteří z Vás starších ji jistě pamatujete. Dožila v komunitním domě v Jiřetíně pod Jedlovou. S některými sestrami jsme se zde potkali při našem farním výletě.

Příběh velké odvahy v knize vypráví boromejka Edigna Bílková, která spolu se s. Vojtěchou Hasmandovou ukrývala v nemocnici Pod Petřínem kněze a byla za to krutě potrestána. Z vězení se vrátila těžce nemocná, ale přesto se dožila 96 let.

Tuto a další knihy si můžete vypůjčit v neděli na kavárně nebo v pracovní době farní kanceláře. Děkujeme všem, kteří vrátili nezaevidované knihy zpět do knihovny. Několik titulů nám ale stále chybí.

Milena Pfaifrová ●

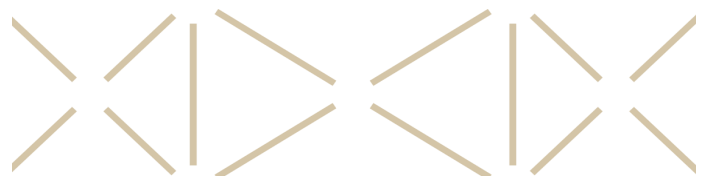
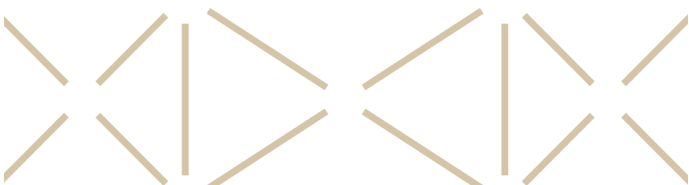
Církevní mateřská škola

Kouzelný advent v Církevní mateřské škole

Předvánoční čas v Církevní mateřské škole sv. Jakuba v Kutné Hoře byl opět kouzelný. První prosincové dny se nesly v duchu nácivku písní, které pak děti zazpívaly na dvou krásných akcích, a to Mikulášské mši a o pár dní později na Vánoční besídce. Během prosincových dnů jsme pilně tvořili výzdobu do oken, postupně otevírali úkoly v adventním kalendáři a vyráběli vánoční přání pro rodiče. Znovu jsme si vyprávěli vánoční příběh a připomněli si, v čem tkví pravé kouzlo Vánoc. Nevynechali jsme ani návštěvu knihovny a dokonce za námi přijelo divadlo. V po-

sledním předvánočním týdnu měly děti možnost zhlédnout přímo ve školce představení Jak pejsek a kočička připravovali Vánoce, které nám zahrálo divadélko Motýlek. A pak už následovalo velké těšení na dárečky a prázdniny, které byly letos skutečně dlouhé. Po svátcích jsme se všichni opět sešli v pondělí 6. ledna a pod vánočním stromečkem na nás čekala bohatá nadílka. Nový rok 2025 plný zdraví, naděje a lásky přeje všem dětem, rodičům a přátelům celý tým CMŠ.

Iveta Neubergová ●

Ohlédnutí za rokem 2024 v číslech a co nás čeká v roce 2025

V roce 2024 navštívilo chrám svaté Barbory celkem 267 589 osob, což je o 7,2 % více než v roce 2023, kdy návštěvnost činila 249 521 osob. Kapli Božího těla, která neodmyslitelně patří k chrámu sv. Barbory, navštívilo 113 763 osob. Kostel sv. Jakuba, který jsme po rozsáhlé opravě zpřístupnili celoročně, přivítal 69 946 návštěvníků. S radostí také přidáváme do přehledu kostel Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě, který jsme po rozsáhlé rekonstrukci otevřeli v květnu. Od května do konce roku jej navštívilo 2 270 osob.

Rok 2025 bude velmi výjimečný — budeme oslavovat 30. výročí od zápisu Kutné Hory na Seznam světového dědictví UNESCO, který se uskutečnil 9. prosince 1995. S Otcem Vladislavem jsme už v roce 2024 začali chystat několik stěžejních akcí, kterými oslavíme krásné jubileum.

První z nich je výstava fotografií nazvaná UMĚNÍ ŽÍT: Architektura a život v chrámu sv. Barbory ve fotografii. Vernisáž se uskuteční 15. května 2025 od 18 hodin v chrámu sv. Barbory a výstava potrvá až do 31. prosince 2025. Výstava představí nejen nádhernou architekturu chrámu sv. Barbory, ale také jeho současné využití a život v něm.

K výstavě plánujeme vydat katalog, ve kterém fotografie doplní duchovní slovo otce Vladislava.

Budeme slavit také hudbou. Dne 26. září 2025 od 19 hodin proběhne v chrámu sv. Barbory koncert chlapeckého sboru Bonifantes a varhaníka Viktora Darebného. Chlapecký sbor Bonifantes pod vedením Jana Mišíka se často účastní prestižních mezinárodních soutěží a festivalů. Během svého působení získal desítky zlatých medailí, několik titulů absolutního vítěze soutěže a několik zvláštních cen poroty. Jen během uplynulé sezóny Bonifantes na mezinárodních soutěžích vyzpívali tři zlaté medaile.

Dalším klíčovým bodem našich oslav a vrcholem více než roční práce bude slavnostní představení a promítání krátkého filmu nazvaného ŽIVÁ BARBORA: chrám sv. Barbory jako živé místo setkávání. První promítání filmu proběhne 16. října 2025 od 18:30 hodin v chrámu sv. Barbory. Film představí chrám sv. Barbory jako místo, které po staletí přitahuje poutníky z celého světa nejen svou vznešenou architekturou zasazenou do krajiny s bohatou duchovní minulostí, ale také sdružuje lidi napříč vyznáním ke zkušenostem přesahujícím hmatatelný svět. Film bude promítán přímo v majestátních prostorách chrámu.

Pomyslnou tečkou oslav bude slavnostní poutní mše svatá ke cti sv. Barbory, která proběhne 3. prosince 2025 v 18:00 hodin. V předvečer svátku sv. Barbory, patronky města Kutná Hora, bude slavena poutní mše svatá s promluvou P. Vladislava Brokeše. Tímto zahájíme oslavy patronky města Kutná Hora.

Slavit nebude jen naše farnost. "UNESCO SPOJUJE" — to je podtitul, který bude provázet společné oslavy napříč organizacemi Kutné Hory. Na přípravách a organizaci společných projektů se podílí město Kutná Hora společně s naší farností, tedy s Římskokatolickou farností — arciděkanstvím Kutná Hora, Římskokatolickou farností Kutná Hora — Sedlec, Nadací Kutná Hora — památka UNESCO, GASK, Českým muzeem stříbra, Turistickou oblastí Kutnohorská a Kolínsko a dalšími partnery. Významnou podporu poskytly Ministerstvo kultury ČR a Středočeský kraj. Čeká nás rok plný nádherných společných projektů, které mají nejen oslavit tento historický milník, ale také posílit spolupráci mezi místními institucemi, památkovými objekty a sousedními regiony. Ze spo-

lečných projektů můžeme jmenovat například Festival světla, který se bude konat ve dnech 21. – 23. března 2025. Ve spolupráci s renomovaným SIGNAL festivalem se pět míst v Kutné Hoře od pátku do neděle večer rozsvítí laserovými či světelnými instalacemi a videomappingem. Dalším projektem je výstava ZASTAVENÍ, která propojuje historické a umělecké objekty v Kutné Hoře i okolí. Ná-

vštěvníci budou objevovat současná umělecká díla na různých místech. Naše farnost se do výstavy zapojila třemi místy – chrám sv. Barbory, kostel sv. Jakuba a kostel Matky Boží Na Náměti.

Za celý barborský tým Kristýna Drahotová ●

Varhany v chrámu sv. Barbory

V chrámu svaté Barbory se nacházejí dvoje varhany. Jedny menší, chórové a druhé velké na hlavním kůru. Rád bych vám dnes přiblížil jejich historii, současnost a snad i budoucnost.

Varhanní skříň, která je z celého nástroje nejstarší a i nejcennější, pochází z roku 1767 a postavil ji králický varhanář Josef Sträussel. Skříň byla původně menší. Její rozšíření provedl v letech 1903 a 1904 Jan Tuček, který prováděl vestavbu nového nástroje do původní skříně.

Jan Tuček, který měl v té době dílnu v kapli Božího Těla postavil třímanuálový nástroj, který měl pneumatickou kuželkovou trakturu. Tato traktura je sama o sobě velmi problematická, a tak docházelo k častým poruchám.

Poslední velkou opravou a částečnou přestavbou prošel nástroj v roce 1974. Místní firma Organa postavila nový hrací stůl a použila z dnešního pohledu „hybridní“ elektro-pneumatickou trakturu.

Nástroj je od té doby ve stejném stavu. Probíhají pravidelné servis a ladění. V současnosti se varhany užívají pro liturgické potřeby, speciální prohlídky varhan, noční prohlídky v rámci Kutnohorského léta a samozřejmě také pro koncertní činnost.

Varhany samy o sobě ale nejsou královským nástrojem bez akustického prostředí, a to je právě největší deviza chrámu svaté Barbory. Spolu s unikátním prostorem a akustikou vytvářejí symbiózu a celý kostel se tak stává hudebním nástrojem. Díky úžasnému prostoru, který chrám svaté Barbory nabízí jsou varhany vhodné zejména pro interpretaci skladeb francouzských autorů druhé poloviny devatenáctého století.

Varhany mají 52 rejstříků a téměř 4000 píšťal. Tím se řadí mezi mimořádně velké nástroje u nás. V Kutné Hoře nejsou ale největší. Překonávají je varhany svatojakubské se 72 znějícími rejstříky a toto číslo jim deklaruje titul třetích největších varhan v České republice.

Z rejstříků je třeba zmínit 4 jazykové, které stále nejsou u naší zemi standardem a dodávají varhanám hřmotný, majestátní zvuk.

Varhany též disponují celou řadou pomocných prvků, jako je automatický anulátor pedálu, sub a super spojky a další.

I přesto, že současný stav varhan byl dotvářen v období normalizace v minulém století, tak se jedná o povedenější nástroj firmy Organa.

V současnosti je ovšem elektro-pneumatická traktura na konci životnosti a potřebuje poměrně časté servisní zásahy. V historii varhanářství se jednalo o slepou uličku vývoje varhan a dnes se tento systém u nových nástrojů již neaplikuje.

V blízké, či méně vzdálené budoucnosti bude potřeba i tyto varhany opravit tak, aby mohly dalších 100 let sloužit potřebám farníků, návštěvníků chrámu a všem milovníkům hudby.

Viktor Darebný ●

Poděkování

Tříkrálový koncert naplnil sedleckou katedrálu krásou, radostí a nadějí

V neděli 5. ledna 2025 se katedrála Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele v Kutné Hoře rozezněla kouzelnými melodiemi Tříkrálového koncertu. Sbor Schola Církvevního gymnázia v Kutné Hoře svým vystoupením vykouzlil nezapomenutelnou atmosféru plnou krásy, radosti a pospolitosti.

Pod majestátní klenbou sedlecké katedrály zazněly duchovní skladby i melodie, které vnesly pokoj a naději do srdcí všech přítomných. Koncert však nebyl jen hudebním zážitkem – nesl s sebou i poselství pomoci a solidarity. Díky dobrovolnému vstupnému se podařilo shromáždit prostředky, které budou věnovány Tříkrálové sbírce naší charity. Přesná částka bude známa v polovině ledna po otevření tříkrálové pokladničky. Tyto finanční prostředky poslouží k podpoře lidí v tíživé životní situaci.

Děkujeme všem, kdo svou účastí podpořili tento krásný koncert a přispěli k jeho výjimečné atmosféře. Velké poděkování patří také sedlecké farnosti za organizaci koncertu, sbormistryni Martině Uttendorfské a sboru Schola Církvevního gymnázia za jejich talent a nasazení. Těšíme se na setkání při podobných příležitostech.

Tříkrálová sbírka

Průběžné výsledky Tříkrálové sbírky v kutnohorské charitě

Tříkráloví koledníci vyrazili do ulic v sobotu 11. ledna v Kutné Hoře, Čáslavi, Poděbradech a okolních obcích. V Kutné Hoře měli k dispozici 48 pokladniček, do nichž štědrí dárci přispěli úctyhodných **307 657 Kč**. Statické pokladničky u partnerských organizací přidaly dalších **32 327 Kč**, přičemž jen v kostele sv. Jakuba se vybralo **6 533 Kč**.

Další pokladničky jsou stále sváženy, rozpečetovány a jejich obsah se postupně sčítá. K datu uzávěrky farního Zpravodaje činí aktuální výnos ze sbírky, včetně bezhotovostních darů a online koledy, **524 019 Kč**. Podrobné výsledky najdete na našem webu: www.kh.charita.cz/trikralova-sbirka/vysledky/.

Rádi bychom poděkovali všem tříkrálovým koledníkům za jejich nasazení, vedoucím skupinek a dobrovolníkům za neocenitelnou pomoc se sbírkou. Děkujeme také za požehnání koledníkům a za podporu kutnohorské, sedlecké a čáslavské farnosti. Děkujeme všem dárcům za štědrost a krásná setkání.

Do Tříkrálové sbírky můžete stále přispět i z pohodlí domova.

Online: Navštivte online koledu na www.trikralovasbirka.cz.

- **Bezhotovostní převod:** Pošlete dar na účet **66008822/0800**, variabilní symbol **777955011** (pro kutnohorskou charitu).
- **QR kód:** Použijte níže uvedený QR kód a darujte částku dle vlastního uvážení.

Děkujeme za každý příspěvek, kterým pomáháte těm, kdo to nejvíce potřebují.

QR dar

Marcela Mommersová

Hromnice, Světlo Kristovo v temnotách času

Každý rok 2. února slavíme svátek Obětování Páně, který je v české tradici známý jako Hromnice. Tento svátek nese hluboké duchovní poselství, které vychází z biblických pramenů a dlouhé historie církve. V dnešním zamyšlení se podíváme na jeho kořeny, symboliku svící a jeho aktuální poselství pro dnešní svět.

Biblické prameny

Každá slavnost, kterou v církvi slavíme vychází z Písma svatého nebo z Tradice. To jsou dva pilíře, o které se opírá církev.

Základ tohoto svátku nacházíme v evangelijním příběhu podle Lukáše (Lk 2,22–40). Josef a Maria přinášejí malého Ježíše do chrámu v Jeruzalémě, aby ho představili Pánu, jak požadoval Mojžíšův zákon. Při této příležitosti se setkávají s prorokyní Annou a starcem Simeonem, který vyhláší Ježíše za „světlo k osvícení pohanů“. Tento obraz světla je klíčovým prvkem celého svátku.

Historie svátku

Svátek Obětování Páně se začal slavit v Jeruzalémě v 4. století a postupně se rozšířil do celého křesťanského světa. V římské církvi byl tento den věnován zvláštní procesí se zapálenými svícemi, které symbolizovaly Krista jako světlo světa. Odtud pramení název Hromnice, spojený s posvěcenými svícemi, jež lidé zapalovali během bouřek na ochranu domova.

Symbolika svící

Svíce, které se o Hromnicích žehnají, mají mnohačetnou symboliku. Představují Krista jako světlo, které prozařuje temnotu hříchu a smrti. Svíce také připomínají naši věčnou naději a povolání šířit Boží světlo do světa skrze naše skutky lásky a milosrdenství.

Poselství Hromnic pro dnešní svět

V naší uspěchané době, kdy pomalu na nic nemáme čas a určujeme si priority nám Hromnice připomínají důležitost zastavit se a rozjímat o tom, co znamená přinášet světlo do temnoty. Každý z nás může být nositelem Kristova světla — ve svých rodinách, na pracovištích i v širší společnosti. Tento svátek nás vyzývá k pokojnému spoléhání na Boží vedení a k tomu, abychom žili životy naplněné nadějí a láskou.

Nechť nám letošní Hromnice připomenou, že Kristus je světlem, které nikdy nezhasíná. Ať zapálené svíce v našich rukou jsou nejen symbolem naší víry, ale také svědectvím světla, které činí naše dny jasnějšími.

otec Michal ●

V sobotu 18. ledna se uskutečnila další přednáška od tvůrců projektu **hledamBoha.cz**, která navázala na předchozí úspěšný workshop. Účastníci měli příležitost hlouběji se zamyslet nad otázkami víry, pochybností a hledání Boha v dnešním světě.

Setkání bylo interaktivní a neslo se v duchu otevřené diskuse. Přednášející představili nejen základní myšlenky projektu, ale také nabídli inspirativní pohledy na to, jak vést smysluplné rozhovory o duchovních tématech. Velký důraz byl kladen na osobní zkušenosti a praktické otázky, které se dotýkají každodenního života.

Workshop opět potvrdil, že existuje velký zájem o upřímné hledání odpovědí na otázky víry. Mnozí účastníci ocenili možnost sdílet své názory a naslouchat zkušenostem druhých. Projekt **hledamBoha.cz** tak pokračuje v budování prostoru pro smysluplné dialogy a podporu těch, kteří hledají hlubší porozumění duchovnímu životu.

redakce ●

Pastorační úsek

I v tomto díle pokračujeme se sérií rozhovorů s jednotlivými týmy farnosti. Tentokrát se zaměříme na pastorační složku. Vedoucím pastorační skupiny je otec Vladislav a k ruce mu jsou, kromě Jaroslava Boušky, se kterým již byl rozhovor veden, otec Michal a Viktor Darebný.

Rozhovor s otcem Michalem

Michale, jsi stále ještě novokněž. Jak tě tvé nové povolání naplňuje a co ti přineslo nového?

Když na letišti v Praze přistál 21. 4. 1990, přesně v den mého narození papež Jan Pavel II., přivítal ho tehdejší prezident Václav Havel těmito slovy: Nevím, zda vím, co je to zázrak, ale dnes se stal. To stejné jsem si řekl v den svého svěcení. Kněžství je velký dar a nikdy jsem si nemyslel, že se tento sen stane skutečností. Jsem za tento dar Bohu nesmírně vděčný. Že mě vůbec povolal do této služby. Nechápu proč tak učinil, protože vím, že nejsem dokonalý a už vůbec ne vzorem pro druhé, potažmo pro mladé lidi, které mám na starosti, jak ve vikariátu, tak ve škole i na diecézní úrovni. Ale Bůh ví, proč mě tam chce, a to je důležité. Kněžství se snažím žít každý den, a to jak modlitbou a slavením mše svaté a také ve společenství s druhými. A na otázku, co nového mi to přineslo? Každý den je nový a je jiný. Můžu být pro každého, který potřebuje Krista ve Svátostech a také musím být především člověkem, který k němu přivádí.

Mohl bys nám popsat svou roli mezi ostatními týmy farnosti?

Je to neuvěřitelné, ale budou to čtyři roky, co jsem nastoupil do Kutné hory coby bohoslovec na praxi, pastorační asistent, jáhen a nyní kaplan. Jako kněz vykonávám spolu

s otcem Vladislavem pastorační službu v naší farnosti, která obnáší vše, co k roli kněze patří. Pracovní týden, tedy od pondělí do pátku věnuji několika aktivitám. Církevní gymnázium, kde jsem spirituálem a zároveň učitelem. Vyučuji Náboženství, hudební výchovu, mám dozor ve školním klubu, kde vedu kroužek hry na klavír. Z duchovní stránky co by spirituála připravuji 6 mladých studentů ke svátostem, sloužím mše pro školu a jsem k dispozici k duchovním rozhovorům a zpovědím pro učitele i studenty. Ve farnosti navštěvuji nemocné a ty, kteří se pro svůj věk nemohou dostat do kostela. Společně s otcem Vladislavem připravujeme katechumeny, biřmovance, vedeme přípravu na křest dětí, také pohřbíváme. V naší farnosti se koná docela velké množství svateb. Ale není to jen o tom slavnostním dnu dvou lidí, kteří si chtějí slíbit a potvrdit vzájemnou lásku u oltáře, ale musí podstoupit předmanželskou přípravu, která zabírá hodně času, jak se s nimi setkat, ale i administrativní záležitosti kolem svatby jsou časově náročné. Dále máme ve farnosti různá společenství. Takže se snažím věnovat společenství mládeže. Je toho opravdu hodně a abych to shrnul, nenudím se. :-)

Jsi rovněž kaplanem pro mládež. Jak se ti daří práce s mladými lidmi a jakým způsobem spolupracuješ s rodiči?

Kaplan pro mládež je takový vztyčný důstojník mezi vikariátem a biskupstvím neboli diecézním centrem pro mládež. Často se zúčastňuji různých setkání na diecézním centru pro mládež i s ostatními kaplany, kde organizujeme společně duchovní život a společenské aktivity pro mládež. Například se v naší farnosti konalo v listopadu vikariátní setkání mládeže. Ale taky jednou za čas navštívím jiné spolča v našem vikariátu. Práce s mladými je vždy krásná, ale někdy náročná v tom smyslu, že mladé nikdy neuchlácholíte. Musí být důležitý program a hlavně takový, který je neunudí, ale bude zajímavý. A to není vždy jednoduché. Jsou prostě nároční. :-)

Jsi pedagog a spirituál Církevního gymnázia. Jak tě práce učitele na Církevním gymnáziu obohacuje a jaké to pro tebe je pracovat s mládeží?

V životě jsem nechtěl pracovat ve dvou povoláních. Být hospodský a pracovat jako učitel. Tak už mi chybí jen ta hospoda. :-) Být spirituálem pro školu je zajímavá služba. Komunikace se studenty je často zábavná. Já říkám,

že musím mít úplně jiný vztah k žákům než učitel. Jsem jejich spirituál a často si se žáky tykám a mám s nimi jiný vztah, protože jsem jejich duchovní pastýř a maximálně se snažím o to, aby měli ke mně důvěru a přátelský vztah. Ale je samozřejmé, že se každému nezalíbím. Jak se říká, sto lidí, sto chutí...

Z otázky, kterou jsem ti položil také vyplývá, že máš na starosti duchovní přípravu animátorů diecéze. Co to znamená?

Co to znamená? Začnu vtipem. Že nevím, co dřív :-). Spolu s týmem animátorů se pravidelně scházíme na poradách, kde dáváme dohromady průběh víkendu pro kurz animátorů. Kurz trvá dva roky. Za jeden rok je to pět víkendů v diecézním centru mládeže Vesmír, kde působím jako doprovázející kněz pro skupinu 25 mladých lidí z celé diecéze. Má na starosti modlitby, sloužení mší, duchovní program, někdy přednášku. Je to pestrá a zajímavá práce a hodně obohacující, protože se sám učím práci s lidmi a ta je krásná. Co je důležité zmínit, že jako organizační tým jsme si opravdu "sedli".

Co považuješ za největší radost a zároveň nejtěžší úkol ve své službě?

Největší radost je samozřejmě být knězem se vším všudy. Nikdy bych neměnil. Slavení každodenní mše je pro mě alfou a omegou dne a života. Největší radost mi přináší, když navštívím nemocné, kteří touží po blízkosti člověka,

můžou si s ním popovídat a zprostředkovat svátosti, přinést Krista. Ne vždy je to o tom, že se mi chce, ale radost v srdci, když odcházím od nemocného, který touží po Kristu je pro kněze neopakovatelný pocit, že ta naše služba má smysl. Dále je to setkávání s těmi, kteří mají zájem o Krista. Hovořit s nimi o víře a připravovat je na svátosti. Když vidíte, jak postupně dozrávají ve víře a myslí to upřímně, to je pro mě radost.

Jakým směrem by se podle tebe měla vyvíjet pastorační činnost v naší farnosti?

To je těžká otázka. Asi na ni nedokážu odpovědět. Každá farnost je specifická a jiná. Naše farnost je pestrá ve svých společenstvích a aktivitách. Pro mě je směřodatný svátostný život. Návštěva společenství, slavení eucharistie, přijímání svátostí a autentický život s Kristem. Na nic se nehrát. Byl bych moc rád, kdyby se naše společenství rozrůstalo a bylo aktivní. Co jsem si všimnul, že většina farních akcí je postavena na pár lidech, kteří pracují. Právě společnými aktivitami i s hojnější účastí jiných lidí se stmeluje společenství, ze kterého se stává rodina a přátelé. Zde je povědomí, že farnost je bohatá a my si to všechno zaplatíme. Ale o tom to není. Společenství se utužuje při přátelské pomoci kolektivu lidí, a to nám všem přeji. Abychom byli skutečnou velkou rodinou. Když se setkáme v neděli po mši na tom kafíčku a nejsou tam jen čtyři rodiny, ale nebát se pozvat i ostatní.

Rozhovor připravil Viktor Darebný ●

Rozhovor s Viktorem Darebným

Jaké jsou hlavní úkoly, které máš ve farnosti na starosti?

Ve farnosti pracuji na poloviční úvazek. Tento úvazek je složený ze dvou částečně různých náplní práce, varhaník a pastorační asistent. Hlavními úkoly jsou hra na varhany během liturgie a výroba farního zpravodaje. Těch úkolů je samozřejmě mnohem více, ale pokud bych měl vybrat hlavní dva tak, jak to vnímám já, pak jsou to tyto dva.

Co máš jako pastorační asistent na starosti?

V první řadě je to především redakce farního zpravodaje, kterou jsem převzal po Katce Grenarové. Je to práce krásná, ale v období před vydáním časově náročná. Spolu s otcem Vladislavem, otcem Michalem a Jaroslavem Bouškou stanovujeme plán zpravodaje na půl roku dopředu a snažíme se přinášet stále nové podněty. V poslední

době je to právě představování jednotlivých týmů zaměstnanců farnosti, tedy i tento text. :-)

Dále jsou to pak různé dílčí úkoly, které mi zadává otec Vladislav, v současnosti je to spolupráce na organizaci Národní poutě do Říma. Ale také pomáhám při plánování všemožných aktivit, ať už liturgie, katechezí a podobně.

Co máš na starosti jako varhaník?

Jako varhaník mám na starosti hru na varhany během liturgie, vedení Svatojakubského chrámového sboru, organizaci dalších varhaníků ve farnosti, správu varhan a zajištění servisu, prohlídky pro veřejnost během Kutnohorského léta a objednané prohlídky během celého roku, kterých v poslední době přibývá.

Z celého liturgického roku jsou pro mě organizačně nejvýznamnější Velikonoce. Každá mše svatá nebo obřady musí být plánované s velkým předstihem a pečlivou přípravou a každá liturgie je jiná. V tomto ohledu je spolupráce s knězem klíčová a úzká. Na našich poradách často plánujeme konkrétní podobu takto významných mší, a to včetně hudební složky liturgie. Dále se s otcem Vladislavem pravidelně informujeme a radíme o podobách koncertů, jejich vhodnosti a podobně. V tomto ohledu hodně spolupracuji i s Kristýnou Drahotovou, která má na starosti provoz v chrámu svaté Barbory.

Co tě nejvíc baví na varhanní činnosti?

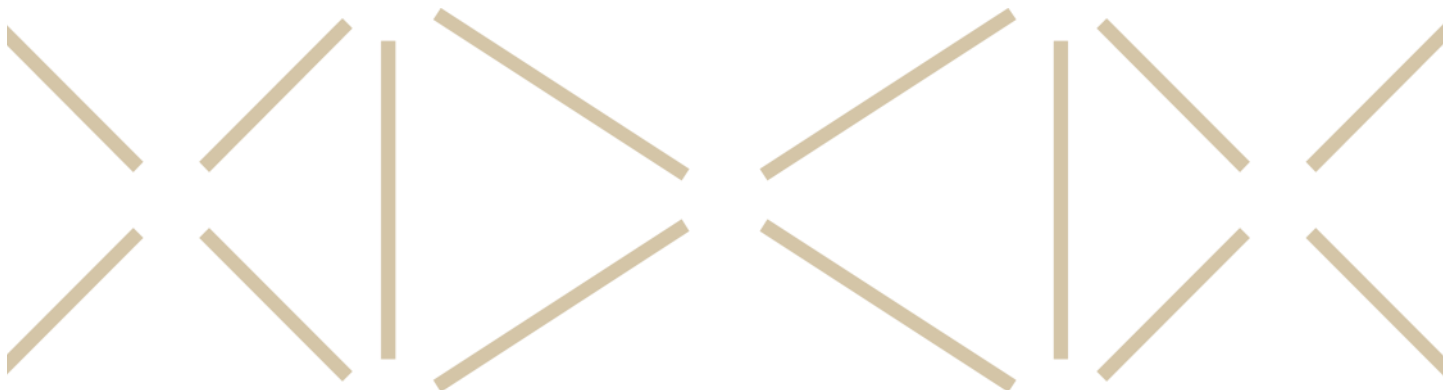
Nejvíce mě baví doprovod liturgie během nedělních mší nebo slavností, kdy je prostor pro varhanní improvizaci, kterou mám tak moc rád. Právě improvizace je něco, díky čemuž varhaník neupadne do jakéhosi stereotypu a dají se vymýšlet stále nové nápady a postupy. V tomto ohledu bych chtěl zmínit Vojtu Hylského, se kterým často hrajeme při slavnostech a ještě během přijímání se domlouváme, jaké zakončení dnes uděláme a ono to pak vyjde. :-) Také si moc vážím každého potlesku, který po mši zazní. Je to něco ojedinělého a je to pro nás velká odměna.

Druhá věc, kterou mám rád, tak jsou noční prohlídky v chrámu svaté Barbory během Kutnohorského léta. Loni se mezi průvodce zařadil i otec Vladislav a velmi tak oživil průvodcovský tým. Největším zážitkem pro mě je setkání s lidmi na kůru v chrámu svaté Barbory. Jsou to lidé, kteří varhany z blízka většinou nikdy neviděli a v tu chvíli se o varhany velmi zajímají. Právě takováto setkání často vedou k pochopení propojení mezi lidmi, hudbou, prostorem, slovem a Bohem.

Rozhovor připravil Jaroslav Bouška

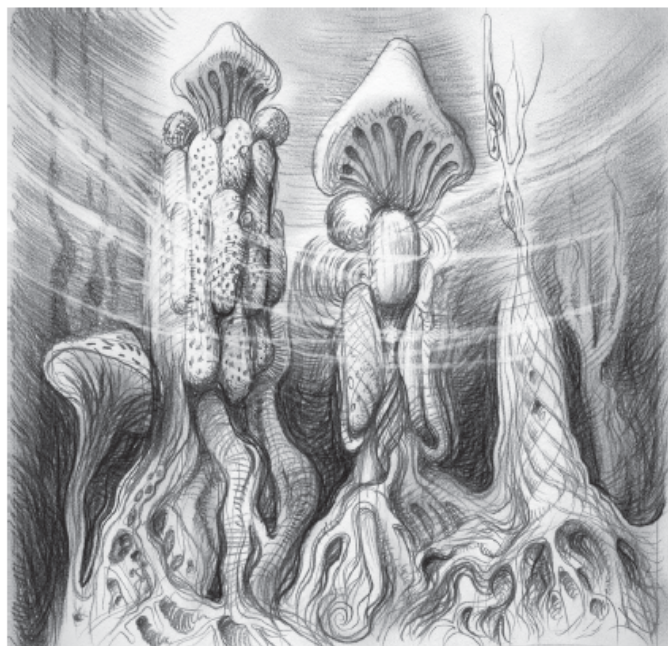
Kalendář akcí

út	21. 1.	Ekumenická bohoslužba	18:00	Sbor ČCH
st	22. 1.	Setkání seniorů	16:00	Arciděkanství
so	25. 1.	Setkání Slunečního kmene a Concordie	9:00	Sedlec
st	29. 1.	Kavárna s překvapením: Milan Křenek (Kanada)	19:00	Arciděkanství
ne	2. 2.	Svátek Uvedení Páně do chrámu	9:00	sv. Jakub
so	8. 2.	Setkání Slunečního kmene a Concordie	9:00	Sedlec
ne	9. 2.	Přijetí do katechumenátu	9:00	sv. Jakub
so	15. 2.	Večer chval	19:00	Arciděkanství
ne	16. 2.	Mše sv. pro děti	9:00	sv. Jakub

Domínkánská 8
místo vzdělání a kultury
při klášteře sv. Jiljí v Praze
www.dominikanska8.cz

Kresba František Štorm

Péče o společný domov

sociální učení papeže Františka

Přednáška

Petr Štica

Sociální témata představují jedno z těžišť zájmu papeže Františka. To se odráží v jeho dvou sociálních encyklikách (Laudato si' a Fratelli tutti) i v dalších jeho textech a projevech. Jsme přitom svědky nových akcentů: důrazu na ekologickou tematiku a chápání bratrství a sociálního přátelství jako etických principů sociálního učení církve. V čem papež František navazuje na předchozí koncilní i pokoncilní dokumenty? A naopak, do jaké míry jeho sociální učení mění dosavadní perspektivy?

čtvrtek 30. ledna 2025 v 19.30 hod.
barokní refektář (vstup Jalovcová 2)

Sledujte nás

Youtube

Živé streamy a záznamy akcí
youtube.com/@dominikanska8

Audiozáznamy

Spotify
Apple Podcasts
Soundcloud

Web

dominikanska8.cz

Sociální sítě

Sledujte nás:

Záznamy akcí:

JUBILEJNÍ ROK 2025

KRÁLOVÉHRADECKÁ DIECÉZE

29. 12. 2024 – 28. 12. 2025

HRADEC KRÁLOVÉ

Katedrála Svatého Ducha

ŽELIV

Kostel Narození Panny Marie

KRÁLÍKY

HORA MATKY BOŽÍ

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

DEŠTNÉ

V ORLICKÝCH HORÁCH

Kostel sv. Matouše

NOVÁ PAKA

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

KOČLÍŘOV

Kaple Zjevení Capelinha

LUŽE

Kostel Panny Marie Pomocné
na Chlumku

ROKOLE

Kostel Panny Marie, Kaple Betlém,
Kaple Nejsvětější Trojice

OSTATNÍ DIECÉZE ČR

BRNĚNSKÁ DIECÉZE:

Katedrála sv. Petra a Pavla (Brno)
Bazilika Navštívení Panny Marie (Staré Brno)
Kostel Navštívení Panny Marie (Hluboké Mašůvky)
Kostel Panny Marie Karmelské (Kostelní Vydří)
Kostel Jména Panny Marie (Křtiny)
Kostel Panny Marie Bolestné (Sloup)
Kostel sv. Anny (Žarošice)
Bazilika Navštívení Panny Marie (Žďár nad Sázavou)

ČESKOBUDĚJOVICKÁ DIECÉZE:

Katedrála sv. Mikuláše (České Budějovice)
Kostel sv. Jakuba (Prachatic)
Kostel sv. Václava (Sušice)
Bazilika Navštívení Panny Marie (Milevsko)
Kostel Nejsvětější Trojice (Křemešník)
Kostel Jména Panny Marie (Lomec)
Kostel Panny Marie Těšitelky (Dobrá Voda)
Kostel Nanebevzetí Panny Marie (Kájov)

LITOMĚŘICKÁ DIECÉZE:

Katedrála sv. Štěpána (Litoměřice)
Bazilika Panny Marie Bolestné (Bohosudov)
Bazilika sv. Vavřínce a sv. Zdislavy (Jablonné v Podještědí)
Bazilika Panny Marie Pomocnice křesťanů (Filipov)
Kostel Navštívení Panny Marie (Hejnice)
Kostel Panny Marie Královny hor (Bozkov)
Kostel Navštívení Panny Marie a sv. Martina (Liběšice u Žatce)
Kostel Navštívení Panny Marie (Horní Police)

OLOMOUCKÁ ARCIDIECÉZE:

Katedrála sv. Václava (Olomouc)
Bazilika Navštívení Panny Marie (Svatý Hostýn)
Bazilika Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje (Velehrad)
Kostel Panny Marie Sněžné (Provdov)
Kostel Povýšení sv. Kříže (Kalvárie Jaroměřice u Jevíčka)

OSTRAVSKO-OPAVSKÁ DIECÉZE:

Katedrála Božského Spasitele (Ostrava)
Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie (Opava)
Kostel na Maria Hilf (Zlaté Hory)
Kostel Panny Marie Bolestné (Cvilín u Krnova)
Kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (Český Těšín)
Kostel Nejsvětější Trojice (Fulnek)

PLZEŇSKÁ DIECÉZE:

Katedrála sv. Bartoloměje (Plzeň)
Kostel Narození Panny Marie (Klatovy)
Kostel Nanebevzetí Panny Marie (Chlum sv. Máří)

PRAŽSKÁ ARCIDIECÉZE:

Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha (Praha)
Bazilika sv. Markéty (Praha - Břevnov)
Bazilika Nanebevzetí Panny Marie (Praha-Strahov)
Bazilika sv. Petra a Pavla (Praha-Vyšehrad)
Bazilika sv. Jakuba Staršího (Praha-Staré Město)
Bazilika sv. Ludmily (Praha-Vinohrady)
Bazilika Nanebevzetí Panny Marie (Svatá Hora)
Kostel Nanebevzetí Panny Marie (Stará Boleslav)
Kostel Navštívení Panny Marie (Hrádek u Vlašimi)
Klášterní kaple Navštívení Panny Marie (Hájek u Prahy)

Informace o jubilejních místech Královéhradecké diecéze

www.jubileum2025.cz